

Skylb, som ikke kunne kjøre deres Korn, men skulle bære det til og fra Mølle.

Solberg: Jeg skulde blot tillade mig at yttre nogle saa Ord, med Hensyn til Comiteens Endringsforslag, at de Ord „eller som af Alders Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie“ skulle udelades. Det har forekommet Mange her i Salen noget ubetydeligt, hvorom her er Tale; men, som bekendt, er det jo heelt forskjelligt, hvorledes man opfatter et saadant Forhold. Det kan for Mange være ubetydeligt, om der er en saadan Gjenvei eller ikke, navnlig for dem, der kjøre; men for dem, der skulle gaae, er det af overordentlig Bigtighed. Den Mand, som en heel Dag igjennem kun kan tjene 2 Mk., for ham er det overordentlig vigtigt, at han kan spare en heel Time med Hensyn til Veien, han skal gaae. Jeg skal tillade mig at oplyse dette med et Exempel fra en Menighed, jeg kjender meget noie. Der er nemlig to Veie, som gaae paralelt ved Siden af hinanden, omtrent tre Fjerdingvei med et Mellemrum af en Fjerdingvei, uden at der er nogen Kjørevei, som forbinder dem, hvorimod der nok er en eller to Gangstier. Dersom nu disse Gangstier skulde bortfalde, saa vilde deraf følge, at Arbeidsmanden istedetfor, at han under tiden kan slippe med at gaae en Fjerdingvei, som til at gaae tre Fjerdingvei. Jeg skal tillade mig endvidere at henwise til et andet Exempel. Der gives nemlig i mange Menigheder Torve-moser, som tilhøre hele Byen og ere derfor til visse Tider meget besøgte af Arbeidsstanden; dertil føre ogsaa Gangstier. Dersom altsaa disse Ord, jeg har omtalt, skulde udslettes, vil deraf opstaae meget stor Ulempe for alle disse Mennecker, naar de skulle gaae herhen for at arbejde.

Ordføreren: Jeg maa tillade mig at gjentage, at det efter min Mening maa være en Misforstaaelse, naar man mener, at Nogen efter Udvalgets Forslag vil berøves en Ret, der nu tilkommer dem. Efter § 5 beholder vistnok — hvad der maa være aldeles klart — Enhver den Ret, som han virkelig er i Besiddelse af. Isald der altsaa eksisterede en Ret af Alders Tid for dem, der havde brugt en Sti hidtil, saa beholde de jo denne Ret lige-
saa fuldt som om Stien var optagen paa Re-

gulativet. Der bliver kun den Forskiel, at, naar Stien ikke optoges paa Regulativet, bliver den ikke vedligeholdt paa det Offentliges Regning; men deres Ret, som have benyttet Stien hidtil, forekommer mig bliver aldeles ubeskaaren. Jeg troer ikke at behøve at yttre mig videre angaaende disse Paragrapher.

Solberg: Jeg maa tillade mig at bemærke, at, dersom denne Ret altsaa vedbliver for dem, der bruge Veien, vil det dog være til Skade for Cieren, at han altsaa skal finde sig i, at man gaaer paa Gangstien, uden at han faaer den Ret, som nu tilstedes de Dyrige, over hvis Jorder der gaae Gangstier, nemlig, at de vedligeholdes af det Offentlige.

Solst: Jeg har tilladt mig at begjere, at der afstemmes særskilt om, hvorvidt Lovudkastet skal være gjældende med Hensyn til Gangstier til Thinghuse. Grunden dertil er den, at Forholdet med Hensyn til Gangstier til Thinghuse er meget forskjelligt fra hvad det er med Hensyn til Kirker og Skoler; Gangstier til Kirker og Skoler vedligeholdes de, der selv benytte dem, men det Modsatte er derimod netop Tilfældet med Gangstier til Thinghuse. Thinghusene ere ogsaa i Regelen anlagte enten i Byer eller nærved alfar Bei, saa der vistnok i Almindelighed sjelden vil blive Spørgsmaal herom. Man kunde vil sige, at Gjenstanden her var temmelig uvigtig, men jeg troer dog, at den praktiske Landbruger vil komme til det modsatte Resultat, thi saadanne Gangstier forstyrre ikke blot den Fred, som er Landboeren saa høist vigtig, men de overflære Jorderne paa en meget skadelig Maade, og lægger derved betydelige Hindringer i veien for Jordernes Drift. Forsaaavidt der optages reglementariske Bestemmelser med Hensyn til slige offentlige Gangveie, turde det vel ogsaa være rimeligt, at deraf burde følge, at de, som ikke bleve optagne deri, heller ikke antoges at have nogen forpligtende Tilværelse for Cieren.

Nyholm: Jeg skal tillade mig at bemærke, at, naar jeg har udtalt mig om det Unstelige i, at Indenrigsministeriet skulde for Kjøbstadernes Bedkommende afgjøre de Baaanker, der kunde skee, har det ingenlunde været min Mening dermed at troe, at Sagen da absolut skulde blive afgjort paa den rette Maade,